

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА ТЕРИТОРІЇ

Храм і Суботній день

Святі храми Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів—це місця, де поєднуються небеса і земля. Ні обряди, що там проводяться, ні настанови, що там надаються, не стосуються тілесної людини. Тільки ті, хто усім своїм серцем бажають брати участь у храмовому поклонінні, отримують обіцяні духовні благословення. Оскільки відвідування храму є глибоко духовною подією, ніколи недостатньо просто відвідувати храм; натомість, храмовий досвід повинен стати частиною нашого ества. Щоразу, коли це відбувається, вихід з духовно надихаючої атмосфери храму і повернення у занепалий світ, служить нам нагадуванням, що ми, дійсно цілестіальні істоти, які набувають телестіального досвіду. Хто з нас не хотів би просто залишитися в храмі трошечки довше?

Тепер задумайтеся над схожістю між поклонінням в храмі і дотриманням в святості Суботнього дня. Мойсею, а значить і всім нам, Господь сказав: “Тільки суботи Мої будете пильнувати, бо це знак поміж Мною та поміж вами ... щоб ви познали, що Я—Господь, що освячує вас! І будете пильнувати суботу, бо вона святість для вас”. (Вихід 31:13–14)

- Служіння в храмі, як і дотримання Суботнього дня, дає нам притулок від світу.

- Служіння в храмі й дотримання Суботнього дня приносять в наше життя одкровення.
- У храмі ми навчаємося, як і в Суботній день.
- У храмі ми укладаємо й поновлюємо завіти, як і в Суботній день.
- Відвідування храму, як і дотримання Суботнього дня, вимагає від нас безкорисливого служіння.
- Служіння в храмі й дотримання Суботнього дня допомагають нам “утримувати себе незаплямованими від [гріхів] світу” (УЗ 59:9).
- Як у храмі, так і в Суботній день, ми поводимо себе і відчуваємо інакше, ніж у світі.

Президент Йорг Клебінгат, перший радник у президентстві Східноєвропейської території.

- У храмі ми відчуваємо особливе благоговіння, як і в Суботній день.
- У храмі, як і в Суботній день, мирське не захочується.

Якщо вам подобається брати участь в священних храмових обрядах, якщо проведення часу в домі Господа—це приємність для вас, якщо ви бажаєте отримати таку ж саму духовну силу, будь ласка, вважайте дотримання Суботнього дня такою ж самою приємністю (див. Ісая 58:13). Радісне храмове поклоніння і радісне дотримання Суботнього дня—це дуже подібні справи, які принесуть спокій у ваше серце і радість у вашу душу. За словами відомого теолога К. С. Льюїса “безпечно казати чистим серцем, що вони побачать Бога, бо тільки чисті серцем захочуть побачити”. Ваше бажання відвідувати храм і дотримуватися Суботнього дня у святості свідчать вашому Небесному Батькові про те, наскільки сильно ви бажаєте бути у храмі й відчувати Його присутність.

Нехай Господні найобраніші благословення будуть з вами і з тими, кого ви любите, коли ви духовно готуетесь до Суботнього дня, так само, як ви готувалися би до храму. Хай же ви матимете право на обіцяні благословення, як ті, хто шанують і дотримуються святості Суботнього дня! ■

Візит Вищого керівництва Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у Київ

9–11 жовтня Київ відвідали члени Вищого керівництва Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, які провели декілька навчальних зборів для керівників Київського Українського колу, а також декілька зустрічей з членами Церкви. У членів Церкви була чудова можливість навчатися від наших керівників: сестри Керол Мак-Конкі, радниці в Генеральному президентстві Товариства молодих жінок, а також старійшини Ларрі Кечера, радника в Президентстві Східноєвропейської території і його дружини Полін Кечер.

Марина Слепак, президент Початкового товариства Київського Українського колу:

На навчанні для керівників допоміжних товариств ми познайомилися з сестрою Мак-Конкі. За той короткий час, коли ми знаходилися разом, можна було легко помітити, яка чудова ця жінка в усьому. Відчувалась її любов і турбота до тих, кому вона приїхала служити, відчувалося бажання допомогти вирішити існуючі проблеми в розвитку Царства Божого в Україні.

Для ефективного служіння в покликаннях вона дала сестрам декілька порад. Перша порада—це брати участь в радах приходу, де всі товариства співпрацюють і намагаються вирішити труднощі, які є. Друга порада—це проводити ради в своїх президентствах. Сестра Мак-Конкі розповіла, що в Генеральному президентстві Товариства молодих жінок такі зустрічі проводять щотижня, вони тривають приблизно дві години і керівники священства там теж присутні. Третя порада—це допомагати

Сестра Мак-Конкі

людям в інших товариствах відчувати себе потрібними й значущими. “Це необхідно робити, тому що кожна душа—безцінна”,—зазначила сестра Мак-Конкі. Четверта порада—підготовлювати дітей до хрищення, а починаючи з 12-ти років, коли

Вечір зустрічі з молоддю. Виступає старійшина Кечер.

вони можуть брати участь в деяких обрядах, до відвідування храму.

Сестра Мак-Конкі нагадала про таке обіцяння Господа тим, хто служить: “І кожний, хто приймає вас, там і Я буду також, бо Я йтиму перед вашим лицем. Я буду праворуч і ліворуч від вас, і Мій Дух буде у ваших серцях, а Мої ангели—навколо вас, щоб підтримувати вас” (УЗ 84:88). З прикладу сестри Мак-Конкі ми побачили, що це обіцяння істинне. Сестра Мак-Конкі зустрічалась особисто з багатьма молодими сестрами в колі. Таким чином вона показала, що ми зможемо служити кожному члену Церкви й поступово ставати доблесними служителями Бога.

Ірина Пігулевич (радниця в Товаристві молодих жінок колу): На зустріч для молоді у віці 12–18 років прийшло багато молодих людей і ще до початку зборів у залі не було вільних місць.

Першою виступала сестра Кечер. Історія її прапрабабусі надихнула мене дуже сильно. Її міцна віра, стійкість і цілеспрямованість допомогли їй подолати багато труднощів і отримати щастя, благословивши багато поколінь її нащадків. Завдяки таким людям розумієш, що не існує занадто великої жертви заради істини.

Сестра Мак-Конкі говорила про покаяння, нагадавши, що у нас є можливість покаятися у будь-якому гріху, і це необхідно робити. Ісус Христос і Небесний Батько люблять нас і завжди чекають на нас.

Останнім виступив старійшина Кечер. Він розповів історію свого навернення і сказав, що у кожного з нас є світло, завдяки якому ми можемо допомагати іншим знаходити Христа і приходити до Нього. ■

Конференція Київського Українського колу

Тетяна Богдан, Київський Український кіл, Печерський приход

17 і 18 жовтня відбулася річна осіння конференція Київського Українського колу, на яку запрошуються не лише члени Церкви, а й усі бажаючі. У цього духовного заходу особливий формат. Його мета—створити таку атмосферу, щоб учасники відчували любов—до сім’ї, до своїх ближніх, до своєї країни, і, звичайно, до Бога, щоб вони отримали відповіді на запитання, які хвилюють їх на даний момент: хто ми є, що нам робити, аби бути щасливими, де шукати зміст існування, як долати життєві складності, як зміцнювати сім’ї і виховувати дітей. Це відчували присутні і реагували благоговійною тишею і сльозами на очах, коли мова йшла про особливо зворушливі моменти.

Було сказано багато чудових слів про вдячність. “Це якість, яку треба зрощувати в собі все життя,—сказав президент Київського Українського колу Кирило Похилько.—Відсутність або наявність подяки окремих людей або цілих народів, впливає на їхню долю”. Так само впливає на нашу долю те, які цінності ми вибираємо: егоїзм або служіння ближньому, молитва або легковажне проведення часу, любов або байдужість, відданість чи зрада. “Цінності незмінні,—зазначила Тетяна Підводова, президент Товариства допомоги колу,—змінюються лише наші життєві інтереси і пріоритети”. На конференції багато говорилося також про важливість прагнення людини служити.

Господь, бачачи наші старання, завжди щедро благословляє тих, хто поспішає на допомогу ближньому. І чим більше зусиль докладається, тим рясніші благословення небес. Те, як працює цей принцип можна бачити на прикладі життя багатьох людей.

Молитва, щоденне вивчення Писань, щотижневі сімейні вечори, які об’єднують усіх членів сім’ї, захист від впливу лукавого через виконання заповідей і особисту праведність, турбота чоловіків про своїх дружин, а дружин про своїх чоловіків, відвідування храму і прийняття там участі в обрядах для живих і померлих, виховання один одного в душі лагідності, довіри і любові,—усі ці теми знаходили живий відгук в серцях присутніх, тому що були сказані щиро, просто і з почуттям любові до Спасителя і до всіх присутніх.

“Це було справжнє духовне бенкетування,—так емоційно висловив свої враження про конференцію брат Олександр Багмет.—Величезне щастя бути разом з тими, хто поділяє твої почуття і думки, і величезне щастя усвідомлювати, що кожен з нас отримав свою порцію від найсмачнішого духовного пирога”. Сестра Марія Ващенко відмітила, що відмінність виступів цієї конференції полягала в тому, що до присутніх зверталися провідники усіх допоміжних організацій колу Церкви: Товариства допомоги, Початкового товариства, Товариства молодих жінок і Товариства молодих чоловіків,

Недільної школи. Кожний, спираючись на досвід свого покликання, розкривав тему зі своєї точки зору, і кожен слухач сприймав індивідуально інформацію, що надходила, отримуючи відповіді на свої запитання, тобто до процесу духовної роботи були залучені всі. “Дуже приємно, що до Київського колу приєдналася Біла Церква, і президент цього приходу мав можливість виступити”.

Петро Миколайчук відмітив: “Стільки корисного я почув сьогодні про те, як краще проводити сімейний вечір, як навчати дітей правильним євангельським принципам, як важливо проявляти любов

до дружини”. Людмила Миколайчук продовжила думку чоловіка: “Мене також надихнули багато корисних порад на конференції стосовно зміцнення сім’ї, а також я відчуваю особливе натхнення служити іншим!”. Василь Пігулевич, розповідаючи про свій духовний досвід, зазначив: “Головне в житті—це створити Дім Господа в своїй родині, щоби сімейне вогнище завжди горіло, даруючи всім тепло і затишок. Я зрозумів, чому так важливо проводити щотижня сімейні вечори і як вивести їх на новий якісний рівень. Вразили мене виступи про вдячність Богу і тим, хто поряд, причому не подумки, а через слова і вчинки”. ■

ключових ЗМІ. Інформація про захід активно поширювалася соціальними мережами. Більш того, за декілька тижнів до заходу Церква запустила інформаційні ролики на провідних радіостанціях, що викликало зацікавленість аудиторії, яка захоплюється темою сімейної історії.

Окремою ланкою підготовки були заняття для консультантів-волонтерів з числа членів Церкви, які мають певний досвід в генеалогічних дослідженнях або в роботі з ресурсами FamilySearch. Ті, хто хотів навчитися цьому, теж брали участь, щоб навчитись, так би мовити, “з нуля”. Навчання проходило щотижня. Воно проходилося представниками FamilySearch і торкалося всіх питань, які можуть виникнути у початківців, які поставили собі за мету скласти сімейне дерево або зберегти пам’ять про свою сім’ю.

Святкове оформлення заходу притягувало перехожих і безпомилково ідентифікувало його місце проведення. Повітряні кульки, музика, яскраві банери, привітливі волонтери в футболках з написом “Я люблю свою сім’ю”—все говорило про те, що сімейна історія може стати цікавою частиною життя кожної сім’ї.

Програма заходу складалася з лекції про вплив сімейної історії на

Свято сімейної історії в Києві

Олександр Січкаренко, Київський Український кіл, Борщагівський приход

В останню суботу вересня в Києві вперше відбувся захід під назвою “Свято сімейної історії”. Воно було організовано за підтримки всесвітньої генеалогічної організації FamilySearch International. Сотні відвідувачів змогли відвідати це свято і отримати корисну інформацію про сімейну історію.

Кропітка підготовка до події зайняла декілька місяців. Злагоджена робота керівництва Київського Українського колу, керівників приходів, волонтерів з-поміж членів Церкви, а також представників декількох департаментів Церкви створила передумови для проведення дійсно якісного і святкового заходу під девізом “Кожна сім’я має свою історію—чи знаєш ти свою?”. Велику

роботу було проведено, щоб запросити гостей. Члени Київського Українського колу запрошували своїх рідних, друзів, співробітників, знайомих. Окремі запрошення були надіслані представникам державних закладів, архівів і музеїв, навчальних закладів. Спеціально підготовлені прес-релізи були розіслані в офіси

Дівчинка складає своє сімейне дерево

Група волонтерів

Брати працюють у пошуковій системі

цілі народи, про початок генеалогічного пошуку і про презентацію організації FamilySearch International. До послуг гостей було надано більш двадцяти комп'ютерних станцій, де за допомогою волонтерів вони могли безкоштовно зареєструватися на сервісі FamilySearch.org, почати складати своє сімейне дерево, пошукати доступні в Інтернеті записи про пращурів. Але це ще не все. Безкоштовне сканування і збереження фотографій і документів, студія професіонального фотографування, запис відеозвернення до нащадків, призи і подарунки—ось неповний перелік заходів, що були проведені під час свята.

За різними оцінюваннями його відвідали близько трьохсот гостей. Багато хто, як вони ділилися пізніше, відчували натхнення продовжити сімейно-історичний пошук, отримавши консультації про звернення в державні заклади, відправлення запитів в архіви, отримавши інформацію про своїх пращурів, скориставшись доступними пошуковими системами в Інтернеті. Багато хто записався для відвідування центрів сімейної історії в зручний для них час.

Майже кожен—і відвідувачі, і організатори—отримали те, що

називають “досвідом відкриття”, занурившись в таку важливу і цікаву сферу діяльності, як сімейна історія. Кожний відчув щось особливе, коли дізнавався про збереження історії свого роду і її вплив на розвиток і зміцнення сімейних стосунків через покоління.

Тетяна Богдан з Печерського приходу так оцінила те, що відбулося: “Це був чудово організований і добре проведений захід, справжнє свято! Було радісно від того, як

багато людей цікавляться сімейною історією, тому що охочих отримати необхідну інформацію для проведення генеалогічної роботи виявилось чимало. Два великі зали, де проводилися семінари, були заповнені гостями. Було багато питань, на які відвідувачі отримували повні відповіді. Був гарний настрій, піднесений дух, велике, радісне, наповнене сенсом спілкування. Зараз ми всі мріємо про те, щоб подібні свята проходили якомога частіше!” ■

Навчання для спеціалістів зі зв'язків з громадськістю

Катерина Сердюк, Київський Український кіл, спеціаліст зі зв'язків з громадськістю

19 вересня в Київському Українському колі на території прихрамового приходу відбулося навчання для спеціалістів зі зв'язків з громадськістю, куди були запрошені брати і сестри з Українських місій і Київського Українського колу, які за покликанням займаються зв'язками з громадськістю, а також президенти приходів і радники президентів місій. Це стало

також можливістю для тих, хто зібрався обговорити святкування, що наближається, з нагоди 25-річчя появи Церкви в Україні.

Всього на навчання приїхало близько 60 братів і сестер. Вони почули виступи, що надихали, і презентації від Олени Нечипорової, директора відділу зі зв'язків з громадськістю Східноєвропейської території, яка розповіла про те, як

зміцнення зв'язків з громадськістю допомагає у виконанні цілей священства. Інші виступи були підготовлені директором Національного комітету зі зв'язків з громадськістю Кирилом Похилько, членом Національного комітету зі зв'язків з громадськістю Володимиром Денщиком, які розповіли про роботу Національного комітету

за останній рік, Олексієм Чемезовим, який поділився досвідом роботи у покликанні спеціаліста зі зв'язків з громадськістю в Українській Львівській місії. Особливим гостем навчання була Кім Вудбері з Солт-Лейк-Сіті, яка керує роботою зі зв'язків з громадськістю в різних територіях. Під час своєї презентації вона розповіла про

особливості цього напрямку діяльності Церкви.

Питання, що обговорювалися під час навчання, викликали щире зацікавлення. Брати й сестри отримали багато корисної інформації, яку збираються використовувати у своїх підрозділах і в приходах.

Гарним завершенням навчання стало спільне відвідування храму. ■

ГОЛОСИ МІСЦЕВИХ СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Не відмовляй у допомозі ближньому

Василь Чередник, Дніпропетровська Українська місія, Полтавська філія

У цьому році, як ніколи, наша годувальниця—полтавська земля порадувала своїх мешканців надзвичайним врожаєм овочів і фруктів. Восени на великих і малих ринках прилавки вгиналися від достатку.

Ця радість прийшла і до нас, членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Іноді зібрати такий врожай без втрат було неможливо одній людині чи навіть одній сім'ї. Добре, що є брати й сестри в філіях, молоді й енергійні

місіонери, які готові служити, і проповідуючи євангелію і, засукавши рукава, працюючи в саду. Завдяки спільним зусиллям збір врожаю пройшов швидко, до початку осінніх дощів.

Врожай по-справжньому небувалий. Як зараз правильно ним розпорядитися? У Біблії є такий вірш (Повторення Закону 24:19): "Коли будеш жати жниво своє на своїм полі, і забудеш на полі снопа, не вернешся взяти його, він буде приходькові, сироті та вдові, щоб поблагословив тебе Господь, Бог твій, у всім чині твоїх рук". Якщо пояснити цей вірш, то в ньому говориться про допомогу ближньому, про того, кому потрібна допомога. І далі у Повторенні Закону 15:10 Господь нагадує нам: "І нехай не жаліє твоє серце, коли ти даватимеш".

Саме так зробили члени філії на Полтавщині, приносячи зібрані дари природи в філію і роздаючи їх тим, хто має потребу. Ця милосердна традиція допомоги ближньому існує в філії з моменту її заснування.

Ми вдячні Господу за Його благословення і допомогу нам у мирських і духовних справах. Я знаю, що Він живе, спрямовує нас і піклується про нас. ■

Брат Василь Чередник зі своїми помічниками-місіонерами

УЛЮБЛЕНІ ВІРШІ ЗІ СВЯЩЕННИХ ПИСАНЬ

Ставте Бога на перше місце

Лука Д., Київський Український кіл, Печерський приход

Лука Д.

Мені подобається вивчати Священні Писання. У Книзі Мормона є такий вірш: “О який же підступний план Злого! О пихатість, і кваліть, і безглуздість людей! Коли вони освічені, вони думають, що вони мудрі, і не прислухаються до порад Бога, бо вони відкидають їх геть, припускаючи, що вони знають самі, отже, їхня мудрість є безглуздістю, і вона не має користі для них. І вони загинуть. Але бути освіченим добре, якщо прислухаєшся до порад Бога” (2 Нефій 9:28–29). Цей вірш вчить нас тому, щоб ми робили відповідно до того, що вчить нас Бог.

Раніше я брав участь у шкільних олімпіадах в неділю, але потім зрозумів, що потрібно правильно розставляти пріоритети, ставити Бога на перше місце. Я пояснив учителю, що не буду ходити більш на олімпіади у неділю. Спочатку його реакція була негативною, але ми з батьками молилися, щоб він змінив свою точку зору, і це сталося!

Спаситель сказав, що, якщо ми любимо Його, ми будемо дотримуватися Його заповідей. Я люблю Господа і намагаюся дотримуватися заповідей. Роблячи правильний вибір, я отримую благословення. ■

НАМАГАЄМОСЯ БУТИ СХОЖИМИ НА ІСУСА

Питайте у Небесного Батька

Київська Українська місія, м. Харків, Олексіївська філія

Тетяна Колісниченко (мама):

Минулого літа ми з чоловіком і дівчатами висловлювали духовну думку на заході в філії, вона була про те, що необхідно розмірковувати і ставити запитання Господу. Ми намагаємося, щоб наші діти робили це.

Даша (8 років): Я люблю ставити запитання. Коли людина запитує й уважно слухає відповідь, вона дізнається щось нове і стає розумнішою. Іноді людям вдається відповісти на мої запитання, іноді вони не можуть. Люди не завжди відповідають правильно, все знає тільки Небесний Батько.

Соня (10 років): Коли у Джозефа Сміта з'явилося питання, “яка церква істинна”, він довго не міг знайти відповідь. Але ось, читаючи Біблію, він побачив вірш, де говорилося: “А якщо кому з вас не стачає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє, і буде вона йому дана” (Якова 1:5). Джозеф зрозумів, що це можливість отримати відповідь. Він пішов у гай, що ріс неподалік від дому, щоб помолитися. Як тільки він зібрався молитися, його охопили злі сили. Йому було важко, але він все одно почав молитися. Потім він побачив світло. Йому з'явилися Небесний Батько і Ісус Христос. Небесний Батько указав на Ісуса й сказав: “Це Мій улюблений Син, слухай Його”. Джозеф зміг поставити своє запитання й отримати відповідь, що жодна з церков не є істинною, і що йому не потрібно приєднуватися до жодної з них. Завдяки питанню, яке поставив Джозеф Сміт, були

Даша і Соня

Емма і вчитель Початкового товариства Людмила Ковтун

відновлені євангелія і істинна Церква Ісуса Христа.

Даша: Історія про Джозефа Сміта навчила мене, що Бог може відповідати на всі мої запитання, якщо я питаю у Нього і вірю Йому. Ісус Христос теж питав Небесного Батька, як Йому краще зробити, і тому завжди робив правильно.

Мама: Емма ще маленька, їй 4 роки, вона любить співати гімни. Її улюблений гімн “Славен Господь”. Коли старші діти Початкового товариства виходять, щоб виконати гімни на причасних зборах, вона завжди приєднується до них і з задоволенням підспіває. Їй подобається молитися. Вона вже знає, що якщо хоче щось попросити чи знайти відповідь, їй необхідно спитати Господа в молитві, і вона завжди це робить. ■

Слідуйте спонуканню Святого Духа

Людмила Войциховська, Київський Український кіл, Святошинський приход

Я охристілася 5 квітня 2003 року в маленькій філії в Херсоні. Я отримала свідчення завдяки Книзі Мормона. Пам'ятаю, як я сказала самі собі, що я не буду христитися, доки не прочитаю ці Священні Писання. У мене було сильне бажання випробувати обіцяння, що в Книзі Мормона (Мороній 10:3–5), де говориться, що, якщо ми хочемо дізнатися, чи істинне вчення, його треба вивчати і молитися про це. Прочитавши Книгу Мормона за тиждень, я відчула, що неначе яскраве світло наповнило мою душу. Таким чином через Святого Духа я дізналася, що вона істинна.

Дивлячись назад, я бачу, як Бог скеровував мене все моє життя. Восени 2014 року я відчула сильне спонукання поїхати на місію. Це відчуття ставало все сильнішим щодня, і я послідувала цьому спонуканню Святого Духа.

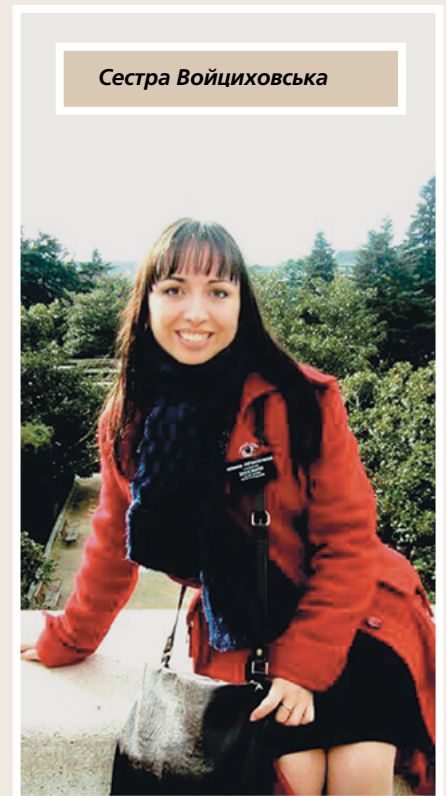
Коли я була на місії, то разом з іншими місіонерами відвідувала храм і зустріла сестру Надію Кошелеву, яка з радістю повідомила мені, що отримала покликання служити в Російській Ново-сибірській місії і буде в Центрі підготовки місіонерів 18 лютого. Я відчула, що ми з нею обов'язково маємо там зустрітися.

Я теж отримала покликання служити в цій місії, але, приїхавши в Центр підготовки місіонерів, дізналася, що сестра Кошелева захворіла і приїде тільки через 2 тижні. Я згадала про своє почуття в храмі і здивувалася тому, що ми не зустрілися. Однак через тиждень ми дізналися, що декільком місіонерам змінили місце служіння, зокрема і мені. Мене покликали в Українську Дніпропетровську місію, і тому я повинна була залишитися ще на 2 тижні. Тоді я зрозуміла, що Бог не помиляється і бачить те, що ми не можемо бачити.

Служачи на місії, я багато разів отримувала свідчення про те, як Святий Дух спрямовує нас. В Іспанії, у Центрі

підготовки місіонерів, раз на тиждень ми служили в парку, щоб ділитися євангелією. Знаючи тільки декілька фраз іспанською й англійською, я часто молилася, щоб зустріти російськомовних людей. Мені так хотілося ділитися, бути корисною, але я дуже жалкувала, що не володіла іноземними мовами. В парку ми зустріли дівчину, вона була з Барселони. Мої напарниці почали спілкуватися англійською, але дівчина не виявляла зацікавленість. Навіть не розуміючи про що говорили, я відчула, як Святий Дух підказав мені запитати її, чи не малювала вона зараз? Я сама здивувалася цьому спонуканню, тому що у дівчини не було в руках ні олівця, ні альбому. Моя напарниця виразила здивування, але питання переклала, і дівчина у відповідь витягла з рюкзака альбом і почала показувати свої малюнки. У нас з нею з'явилася спільна тема для бесіди, тому що я навчалася на художника. Витягнувши фотографії своїх картин, я показала їй їх і відчула, як її серце пом'якшилося. У мене була одна фотографія картини, де Ісус стоїть біля дверей і стукає. Ми розповіли, що двері символізують наше серце, і тільки ми можемо відкрити його для Господа. В той момент я була так вдячна Богу, що Він, використовуючи ті таланти, які я маю, відкрив шлях до серця людини.

На місії ми щодня ставали свідками чудес. Одного разу після важкого дня, коли ми даремно намагалися знайти зацікавлених, я відчувала себе засмученою. Помолившись Небесному Батькові про допомогу, ми побачили дівчину, що сиділа край берега. Запросивши її на практику англійської мови, ми відрекомендувалися і сказали, що у нас є важливе послання про євангелію Ісуса Христа і подарували їй Книгу Мормона. Помітивши, що дівчина засмучена, моя напарниця, сестра Пітерсон, сказала, що коли їй важко, вона читає 2 Нефій 4 (це

Сестра Войциховська

коли помер батько у Нефії). Я здивувалася тоді, чому вона поділилася саме цим віршем? Дівчина мовчала і не хотіла розмовляти, і ми зібралися піти, але Дух зупинив нас. Тоді мені прийшла дивна думка: сказати, що у неї гарні сережки. Я подумала: "До чого тут сережки?" Це ж зовсім неважливо. Але почувши те, що я сказала, у дівчини побігли сльози з очей. Вона пояснила, що її батько подавав їй її, але сьогодні він помер.

Ми плакали разом і свідчили про любов Бога. Ми відчували любов Христа і що ми в той момент були лише знаряддям в Його руках.

Мені подобаються вірші з книги Приповістей 3:5–6: "Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки". Я знаю, що коли ми сподіваємося на Бога, Він спрямовує нас. Я дуже вдячна, що дослухалася до спонукання Святого Духа і поїхала служити на місію. ■